

Թեսթ 9

Դավթի կյանքը գրեթե **հրաշալի** էր. նա իրենց բակում շատ ընկերներ ուներ, որոնց հետ ամեն օր, դասերից հետո, գնում էր գնդակ խաղալու: Միայն թե Դավիթը մի մեծ խնժիր ուներ. դա նրա փոքր քույրն էր՝ Լիլին: Լիլին ոչ մի կերպ չէր կարողանում հասկանալ, որ Դավթին ու նրա ընկերներին բոլորովին դուր չի գալիս, որ ինքը միշտ նրանց հետ (լինել): Հենց տղաները դուրս էին գալիս բակ, Լիլին իր փոքրիկ ոտիկներով վազում էր նրանց մոտ և ուրախ-ուրախ **ցատկոտելով**՝ ասում.

- Ես եկա՜...

Բոլորը հոգոց էին հանում: Իրականում աղջիկը առանձնապես նեղություն չէր տալիս նրանց. շատախոս չէր, չէր նվնվում, չէր խառնվում նրանց խաղերին: Ճիշտն ասած, շատ բան չէր էլ կարող անել: Այնքան փոքրիկ էր, որ ո՛չ կարող էր գնդակ խաղալ, ո՛չ ծառերը մագլցել. միայն իր սև աչիկներով լուրջ նայում էր տղաներին, և ուր նրանք գնում էին, ինքն էլ նրանց հետևից գնում էր:

Դավիթը փորձում էր մորը համոզել որ Լիլիին թույլ չտա իրենց հետևից գալ:

- Ինչո՞ւ պիտի իմ քույրը միշտ մեզ հետ լինի,- հարցնում էր նա,- ինչո՞ւ Արմենի քույրը չի գալիս, Հակոբի քույրը չի գալիս:

Մայրը ծիծաղում էր.

- Արմենի քույրը ընձամենը վեց ամսական է, Հակոբը ընդհանրապես քույր չունի... Քո բաժնի այդ հարցում չի բերել:

Մի օր Դավիթը ուզում էր տղաների հետ գնդակ խաղալ: Սկզբում նրանք մի ծանր գնդակ ունեին: Բայց մի անգամ այդ գնդակը Սարգիս քեռու պատուհանը կոտրեց: Ի՞նչ պատմության մեջ ընկան: Գնդակն էլ այլևս հետ (չստանալ): Հիմա արդեն թեթև գնդակով էին խաղում: Այդ օրը տղաները դեռ նոր էին դուրս եկել, երբ Լիլին սովորականի պես վազեց նրանց մոտ ու ասաց.

- Ես եկա՜...

Տղաները, ինչպես միշտ, ձևացրին, թե նրան չեն նկատում: Նրանք սկսեցին խաղալ: Տղաներից մեկը այնպես **ուժգին** հարվածեց գնդակին, որ այն այս անգամ էլ (ընկնել) Սարգիս քեռու բակը: Նրանք վազելով մոտեցան ցանկապատին և տեսան գնդակը խոտերի մեջ՝ այնքան հեռու, որ ձեռք չէր հասնի: Հակոբը փորձեց անցնել ցանկապատի ճաղերի արանքով, բայց չկարողացավ:

- Ես չեմ կարող անցնել,- հուսահատ ասաց նա,- ցանկապատը շատ խիտ է: Եվ մեզանից ոչ մեկը չի կարող:

Իրավիճակն անելանելի էր բոլորից շատ Դավիթն էր տխրել:

- Այս ամենը Լիլիի պատճառով եղավ,- ասաց նա,- Տիգրանը այդքան ուժեղ խփեց գնդակին, որովհետև Լիլիի վրա էր **բարկացել**:

- Մի նայե՛ք Լիլիին, տեսե՞ք, թե նա ինչ փոքրիկ է,- ասաց Արմենը, - Լիլի՛, այստե՛ղ արի:

Լիլին վազելով եկավ.

- Ես եկա՜...

Հեշտությամբ մտնելով ճաղերի արանքից՝ Լիլին դուրս բերեց գնդակը ու հանձնեց հիացած տղաներին: Դավիթը հպարտությամբ նայում էր նրան, հետո ասաց.

- Ես քեզ գնդակ խաղալ (սովորեցնել):

լրացնելով բաց թողած տառերը:

Խնդիր
Փորձել
Ընդամենը
Բախտն

2. Ի՞նչ է նշանակում **մագլցել** բառը:

ա/արագ վազել
բ/ծառեր տնկել
գ/ճյուղերը կոտրել
դ/**բռնելով բարձրանալ**+

3. Դուրս գրիր տեքստում ընդգծված բառերը՝ դիմացը գրելով դրանց հոմանիշները

Հրաշալի	Ամենինչ լավ է
Ցատկոտել	Թովոյալ
Ուժգին	Ուժեղ
Բարկացնել	Զայրացնել

4. Տրված բառերից որի՞ դիմաց է սխալ նշված նրա տեսակը.

ա/ պատմություն - ածանցավոր
բ/ շատախոս - բարդ
գ/ սովորական - ածանցավոր
դ/ փոքրիկ - պարզա+

5. Տրված բառերից յուրաքանչյուրի դիմաց նշված է, թե այն ի՞նչ խոսքի մաս է: Ո՞ր տարբերակում է սխալ նշված:

ա/ իրավիճակ - ածական
բ/ պատուհան - գոյական
գ/ որովհետև - շաղկապ
դ/ վեց - թվական+

6. Տեքստից դուրս գրիր եզակի թվով գործածված չորս գոյական:

7. Տեքստից դու՛րս գրիր փակագծերի մեջ դրված բայերը և համապատասխանեցրու՛ տեքստին.

__ Լինել _____	__ լինի _____
__ Չստանալ _____	__ Չստացան _____
__ Ընկնել _____	__ Ընկավ _____
__ Սովորեցնել _____	__ Կսովորեցնեմ _____

8. Ո՞րն է տրված նախադասության ենթական.

Բայց մի անգամ այդ գնդակը Սարգիս քեռու պատուհանը կոտրեց:

ա/ գնդակը
բ/ Սարգիս+

գ/քեռու
դ/պատուհանը

9. Վերականգնի՝ ը «քանդված» առած-ասացվածքները:

Գիտունի հետ քար քաշիր,	սուտը աշխարհը կքանդի
Լեզուն չլիներ,	խրատն ինչ կանի չարին
Անձրեն ինչ կանի քարին,	ագռավները աչքերը կհանեին
Մինչև ճիշտը գա,	անգետի հետ փլավ մի կեր
Գիտունի հետ քար քաշիր,	անգետի հետ փլավ մի կեր
Մինչև ճիշտը գա	սուտը աշխարհը կքանդի
Անձրեն ինչ կանի քարին,	խրատն ինչ կանի չարին
Լեզուն չլիներ,	ագռավները աչքերը կհանեի

10. Տեքստում ընդգծված նախադասության մեջ դի՛ր բաց թողած կետադրական նշանը:

Դավիթը փորձում էր մորը համոզել, որ Լիլիին թույլ չտա իրենց հետևից գալ:

11. Տեքստում Լիլիին նկարագրող արտահայտությունները գտի՛ր:

Լիլին ճշմարտախոս էր, ուներ սև աչքեր, նվնվան չեր և նրանց չեր խանգարում միայն երբ գնդակը գլորվում էր նա վազելով գնում էր:

12. Ո՞րն էր Դավթի հիմնական խնդիրը

ա/հարևանը գնդակը հետ չէր տալիս:

բ/քույրն ամեն տեղ ուզում էր նրա հետ գնալ+

գ/ընկերը կորցրել էր Դավթի միակ գնդակը:

դ/մայրը բարկանում էր, երբ ինքը քրոջ հետ կոպիտ էր վարվում:

13. Ուշադի՛ր կարդա տեքստի երկխոսությունները և պատասխանի՛ր տրված հարցերին.

ա. Ի՞նչ է պատասխանում մայրը տղայի հարցին.

1) Նրա ընկերներից ոչ մեկը քույր չունի:

2) Ընկերների մայրերը աղջիկներին թույլ չեն տալիս բակ դուրս գալ:

3) Նրանցից մեկը քույր չունի, իսկ մյուսինը դեռ շատ փոքր է:+

4) Լիլին իրենց բոլորովին չի խանգարում, չի նվնվում:

բ. Ըստ Դավթի՝ ինչո՞վ էր մեղավոր Լիլին, որ գնդակը հարևանի բակն էր ընկել:
Տեքստից ճիշտ պատասխանը դու՛րս գրիր:

Նա ասաց որ այնքան էր բարկացել Լիլի վրա որ այնքան ուժեղ խրեց գնդակին որ գնդակը մտավ ցանկապատի մեջ

14. Ինչո՞վ օգնեց փոքրիկ աղջիկը տղաներին:

Լիլին մտավ Սարգսի քեռիի բակ և բերեց գնդակը:

15. Ինչի՞ց էս իմանում, որ եղբոր վերաբերմունքը Լիլիի նկատմամբ փոխվեց: